

Tfæherning: Hvad Forslaget til § 10 angaaer, saa er jeg for mit Vedkommende noget tvivlsom om det er rigtig begrundet, fordi det er for vanskeligt at skjelne mellem hvad der forstaaes ved reel Besiddelse af Broen og ikke reel Besiddelse, og ved den Modsætning, her er givet mellem reel og personlig Besiddelse, er jeg meget frygtfuld for, at man kommer til at betragte som reel Besiddelse det, der efter min Overtydning ikke er nogen reel Besiddelse. Besiddelsen af Broen er efter min Overtydning kun reel der, hvor ingen Forandring ved Lov kan gøres i Bropengenes Størrelse, men det langt overveiende Antal af Broer troer jeg befinder sig under saadanne Forhold, at det maa staa i Statens Magt at nedsaette Beløbet eller Størrelsen af de enkelte Bropengesatser, og der, hvor dette er Tilfældet, der er Besiddelse efter min Mening ikke reel; men saaledes som Sen er affattet vil det vist være tvivlsomt, om man forstaaer det saaledes. Jeg turde næsten troe at man forstaaer det anderledes og i saa Fald vil man have Uret i at sætte de 25 Ikedetfor 20 Gange. Kun i de Tilfælde, hvor man kan godtgjøre, at Broetendommen er reel i den Forstand, som jeg her har meent, antager jeg det rigtigt at bruge den Femogtyvemultiplikator og i alle andre Tilfælde forekommer det mig, at 20 Gange er alereede meget god Betaling.

Bregendahl: Jeg skal blot bemærke, at det er ganske vist et Punkt, som jeg efter min Mening anseer for en Feil ved Lovforslaget, at det ikke har nærmere Regler om hvorledes der skal træffes Afgjørelse — forinden Erstatning fastsættes —, om Privilegiet er et virkeligt reelt eller kun et personligt Privilegium. Paa et langt tidligere Standpunkt af denne Sag, som jo er en gammel Sag her i Folkethinget, har jeg gjort opmærksom paa, at det var Noget som man burde søge at faae frem i Loven, men jeg vil erkende at det har sine Vanskeligheder at træffe særegen Bestemmelse derom. Der er jo nu en Bestemmelse i Loven selv, nemlig en Henvisning af det Spørgsmaals Afgjørelse til Domstolene, med hvilken man i saa Henseende maa lade sig

nøle og forøvrigt stole paa, at de administrative Autoriteter, som have at lede denne Sags videre Fremme, ville, naar Loven er udkommen, sørge herfor og være opmærksomme paa, at de ikke paadrage de vedkommende Communer, det være sig Amts- eller Sognecommune, større Byrde, end der med Rette kan paahvile dem. Det er Noget som Administrationen maa være opmærksom paa, men jeg troer derfor ikke at der er Røie til at bibeholde Bestemmelsen, som den nu staaer i Lovforslagets § 10 om det 20 Dobbelte. Man maa jo gaae ud fra den Forudsætning at de kun ville kunnefaae Erstatning for et reelt Privilegium, naar de virkelig ere i Besiddelse af et saadant, og naar det er Tilfældet, saa vil det være ubilligt kun at give dem det 20 Dobbelte, der ikke er overeensstemmende med, hvad der tidligere er vedtaget her i Thinget.

Nørgaard: Da den høitærede Indenrigsminister har givet den Erklæring om det Forslag, jeg har stillet under b til § 11, at han antager det for ubrugeligt med Hensyn til Formen, saa er der jo kun liden Sandsynlighed for, at dette Forslag kan gaae igjennem. Jeg skal dog tillade mig den Bemærkning, at i Slutningen af § 11, som den er affattet, staaer det ligefrem som en almindelig Bestemmelse, at Amtsraadets Ret udstrækker sig til at give et Paalæg paa dem, hvem Bropengenes Vortfalden i nogen væsentlig Grad vil komme tilgode. Det beroer jo altsaa paa Amtsraadets Skjøn, hvilke Distrikter de ville give Paalæg, og hvilke de ikke ville give det. Det er nu ganske vist, at der er vistnok Ingen, der har større Fordeel af Bropengenes Vortfalden end netop Kjøbstæderne. Hvad angaaer, at Forslaget muligens kan have sine Vanskeligheder med Hensyn til Affattelsen, eller at muligens Forskellen imellem Kjøbstad og Amtsraad ikke er nøie nok iagttaget, saa skal jeg foreløbig tillade mig at tage dette Forslag tilbage baade for mit eget Vedkommende og for den ærede Rigsdagsmands Vedkommende, som har været med at stille Forslaget, men som ikke fortiden er tilstede. Hvad angaaer Forslaget til § 10, da vil jeg